bloc - notes

CULISELE

Ne-am transportat sediul, «Culiselor», la Mare. Schimbarea aceasta de climat, acum când toată lumea pleacă la băi, era inevitabilă.

De eri, «Culisele» şi-au început, astfel, activitatea, pe noul lor teren de investigaţii. Am divulgat eri două «cancanuri» constănţene.

Astăzi, vom trece la un al treilea, petrecut în tren, dela Constanţa spre Bucureşti.

Reprezentantul unei cunoscute case de filme din Capitală, se află de câtva timp la Constanţa. Fiindcă însă lucrările biroului îl reclamă adesea în Capitală, face drumul Constanţa—Bucureşti, aproape în fiecare săptămână.

Brunetul reprezentant al Casei de filme are păr ondulat, o oarecare cuburâ în spate (din care cauză i se spune Quasimodo) şi incurabile pretenţii de Don Juan. Pretenţiile acestea i-au prilejuit uneori aventuri agreabile, De cele mai multe ori, deceptii. Iar în ultimul voiaj Constanţa—Bucureşti, un episod tragi-comic, care face obiectul acestei «Culise».

In tren. Transpirat, negru şi... cuceritor, brunetul Don Juan a eşit pe culoarul vagonului şi şi-a întins lărgimea pieptului peste-o fereastră. Fereastra alăturată găzduieşte doi pasageri. un domn destul de înaintat în vârstă, şi-o tânără blondă, cu albastrul ochilor umbrit de mătasea lucioasă a părului..

*

Două staţii, nici-o mişcare. La a treia, brunetul Quasimodo al «Casei de filme» a început ofensiva, după programul cunoscut: şi-a fixat privirea în ochii tinerei pasagere. Apoi, a tuşit. Şi-a strâns cravata şi haina (pentru a părea mai slab), şi a trecut de câteva ori, de-alungul culoarului, prin spatele «namiciii».

Operaţiunile acestea de strategie sentimentală au atras — bine înţeles — atenţiunea «victimei». Zâmbete, zâmbegite..

Apoi, brunetul Quasimodo a trecut la atacul final al ofensivei: s'a îndreptat spre capătul vagonului, făcând blondei călătoare cu ochiul, să îl urmeze.

Atacul a avut succes. In capătul vagonului, cei doi beligeranţi s'au întâlnit na. în nas.

— Iţi mulţumesc că ai venit.

— ..

— Imi dai voe? Numele meu este..

— ..

— Nu vrei să-mi vorbeşti?..

— ..

Stupefiat de întorsătura aceasta subită, brunetul Quasimodo s'a gândit să abandoneze. In acelaş moment însă, sub privirea imprecisă a fetii, însoţitorul acesteia a intervenit explicativ şi dureros:

— Nu vă miraţi că nu vorbeşte. Este bolnavă de nervi. O duc la Bucureşti, s'o internez într'un sanatoriu..

Autentic, precis şi revelatoriu pentru cariera de Don Juan a brunetului Quasimodo.

Interim

Critică

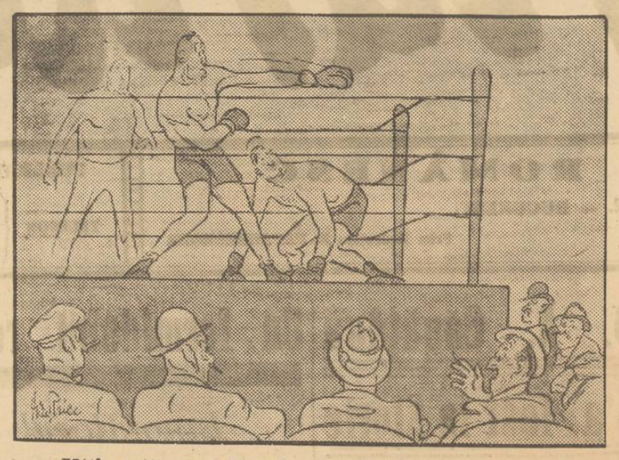

— Măi, măi, ce stângă are ăsta...
(După New-York (America)

=CICLISM=

Turul României nu se mai face

(Continuare din pag. I-a)

oricui ar dori să-l organizeze prelucrându-i lucrările de până acum, renunţând la cheltuelile ce le-am făcut până acum şi oferindu-i sprijinul meu cel mai necondiţionat. Fac această declaraţie în calitate de organizator. Ca preşedinte al Federaţiei de ciclism şi ca director general al turului ţin să precizez că voi fi fericit dacă se va găsi cineva să-şi asume această grea sarcină.

Dacă turul ciclist al României este în adevăr cea mai mare competiţiune sportivă a anului, dacă sportul naţional are în adevăr nevoe de ciclişti şi ciclism, dacă în adevăr «Turul ciclist al României» s'a sidistie şi sportiv în rândul primilor mari manifestaţiuni cicliste ale lumei atunci să-l organizeze A. M. E. F.-ul, O. E. T. R.-ul, O. N. T.-ul, un minister oarecare sau alţi «civili» mai bogaţi şi mai hotărâţi decât mine.

Eu nu înţeleg să lupt cu oamenii statului pentruca să aduc servicii sportului încadrat în interesul statului. Lupta o duc cu oamenii sau cu puterile cu care mă duşmănesc.

Repet: ca preşedinte îmi voi face datoria căci am un angajament la Federaţie. Voi sprijini orice încercare serioasă de organizare.

O REVENIRE SE IMPUNE

După cum se poate constata din rândurile de mai sus, d. Canarache este hotărât: renunţă să mai organizeze «Turul» dar este dispus să dea un larg concurs celor cari doresc să-i continue opera.

Credem că «părintele» celei mai importante probe cicliste din câte s'au disputat în ţară, s'a cam pripit şi nutrim speranţa că el va reveni, mai ales că motivul ce l-a determinat să renunţe la «Turul României» are piedestalul unui castel de cărţi.

Intr'adevăr, stadionul din str. Isvor, prezintă avantajul adăpostirei unei asistenţe record, dar are şi inconvenientul de a nu fi înzestrat cu o pistă accesibilă unui demaraj final.

Chestiunea trebue studiată pe toate feţele ei şi cunoscând că preşedintele F. R. S. C.-ului nu este omul care să încerce să facă să triumfe cu orice preţ — punctul său de vedere, suntem convinşi că el va reveni asupra primei hotărâri, spre binele şi propăşirea pedalei româneşti.

„Clubul ciclist Brăila" organizează pentru ziua de 8 August o reuniune de mari proporţii

BRAILA. — Pentru ziua de 8 August „Clubul ciclist Brăila" va prezenta publicului brăilean un mare spectacol. Este vorba de o reuniune care va strânge pe pistă, pe cei mai buni alergători din localitate şi din ţară.

Au fost invitaţi să participe şi alergătorii clubului bucureştean Metropola, care a produs pe proaspătul campion naţional de fond, Nicolae Ion Ţapu.

Spre a avea o asistenţă mai numeroasă la aceste concursuri, comitetul de conducere al clubului local a intervenit pe lângă Districtul de football, să nu programeze nici un match în ziua de 8 August.

Iată şi programul acestei importante reuniuni:

Categoria I-a

1) Match omnium.
2) Un tur viteză (500 m.).
3) 2 ture contra timpului cu plecare din loc.
4) 60 ture cu adiţiune de puncte la fiecare 5 ture.

Categoria II-a

O cursă de urmărire pe echipe.

Categoria III-a

Cursă eliminatorie.

In faţa unui program atât de bogat credem că publicul sportiv va participa în număr cât mai mare spre a stimula pe cei cari au organizat această reuniune.

SPRINT

DOBRIN ABANDONEAZA CICLISMUL

După cursa Bucureşti — Braşov Dobrin, şi-a descoperit subit calităţi de... „boxeur" când şi-a făcut singur dreptate într'un litigiu cu Norhadian pe care l-a knock-out-at într'o singură repriză, fapt care i-a adus o frumoasă victorie: suspendarea pe 30 zile.

In legătură cu aceasta ne parvine ştirea că aflându-se întâmplător pe acolo un impresar american l-a şi angajat pe Dobrin cu care speră să dea mari lovituri.

Succesul acesta neaşteptat l-a determinat pe Dobrin să abandoneze ciclismul, unde timp de 8 ani a spart 1234 cauciucuri, a rupt 141 roţi, 89 ghidoane, totalizând cu căzături şi alte ghinioane 27415 „accidente".

N. R. Poate în box o să fie mai norocos pentru că nu mai sunt cauciucuri, roţi, şi ringul n'are serpentine şi pietroaie.

Clubul Sportiv Divizionar Textila M. W. din Iaşi,

Caută antrenor care să fie şi jucător

Ofertele se vor adresa: Fabricei Textila S. A. Iaşi
Secţia Sportivă

Ştiri aviatice

Uzinele Renault-Caudron procedează actualmente la reviziuirea motoarelor avionului Typhon a cunoscutului pilot român Băzu Cantacuzino la bordul căruia va încerca raidul în jurul lumii.

După indicaţiile primite, uzinele au schimbat compresoarele motoarelor revenind la compresoare la 2000 matri.

Toată revizuirea şi modificările cari se aduc motoarelor se execută de către inginerii constructori ai aparatului, cari au promis la insistenţele lui Băzu Cantacuzino — să le termine până la 11 crt.

=ATLETISM=

Campionatele Elveţiei

BERNA, 3. (Intersport). — Campionatele Elveţiei de atletism care au avut loc la Berna au dat următoarele rezultate, în general slabe, ţinând seama de clasa atletismului elveţian:

100 m. Haenni 11.2 sec.
400 m. Meyer 50.9 sec.
1500 m. Uttiger 4 min. 08,8 sec.
5000 m. Uttiger 15 min. 45,4 sec.
10.000 m. N. Boell 33 min. 35 sec.
110 m. garduri, Kunz 15.2 sec.
400 m. gardurri: Kellenhals 57.3 sec.
3000 m. steaple: Mueller 9 m. 57 s.
Inălţime: Glaser 178 cm.
Lungime: Stuber 703 cm.
Prăjină: Syalder 370 cm.
Triplu salt: Zeller 12.58 m
Ciocan: Vogler 47.37 m
Disc: Ospelt 39.94 m.
Suliţă: Neumann 59.01 m.
Greutate: Dachmand 13.58 m
200 m. Haeni 23 s.
800 m. Salvisberg 2 m. 0,9.

De vorbă cu L. Peter recordman naţional la 100 şi 200 metri

Câteva amintiri. Situaţia atletismului românesc Ne lipsesc antrenorii

Concursul dela Timişoara a fost prilej de o frumoasă aducere aminte, a unor vremuri ceva mai îndepărtate din atletismul românesc.

De Timişoara, mă leagă amintirea primului mare eveniment atletic internaţional pe care l-am văzut.

In toamna anului 1923, la Timişoara s'a desfăşurat «olimpiada» atletică a «Micei Intelegeri». Eram un copil pe acele vremuri, dar un entuziast admirator al atletismului. Deşi în vârstă de numai de 14 ani, nu am stat mult pe gânduri când îndrumătorul meu de pe acele vremuri Petre Sadoveanu mi-a oferit un bilet gratuit cl. III Bucureşti-Timişoara, în calitate de trimis special al ziarului «Rampa» la marele concurs!

Pe atunci trenurile nu mergeau chiar atât de bine ca astăzi, podurile erau şubrede iar liniile în reparaţie, aşa că personalul meu dela Bucureşti până la Timişoara a făcut vre-o două zile...

In oraşul de pe Bega pe care l-am găsit în plină sărbătoare am ajuns frânt de oboseală. Dar ce conta acest amănunt, când aveam să asist la un atât de interesant meeting atletic.

Spectacolul sportiv a fost, este drept, la înălţime, şi mi-a rămas mult timp în amintire.

Acum două zile am avut prilejul să revăd Timişoara, arena Banatul şi pe unul dintre acei atleţi care cu paisprezece ani în urmă reuşise să mă entuziasmeze.

Este vorba de Peter, inconteslabil cel mai bun sprinter produs de atletismul românesc până azi.

Am profitat de ocazie pentru a schimba câtev cuvinte cu atletul care a reuşit prmul să alerge în România 100 m. sub 11 secunde.

Ceva despre atletismul românesc

— Ce credeţi despre atletismul românesc?

— «Spre marea mea ruşine trebue să vă declar că am rupt de mult legăturile cu atletismul activ. Nu este mai puţin adevărat că lipsa de activitate dela Timişoara a contribuit şi ea la izolarea mea.

După concursul de astăzi, vă pot spune că sunt mulţumit. Regret că pista este cu totul nepotrivită pentru un asemenea concurs, mai ales că era vorba de un concurs internaţional, unde prestigiul ţării este oarecum în joc, pe o altă pistă timpurile la alergări ar fi fost cu mult mai bune.

Mi-a lăsat o frumoasă impresie Berger. Il consider ca un sprinter cu mari posibilităţi. Regret mult că Duminică nu am putut vedea în ziua lor cea mai bună pe : Ghiţescu, Covaci, Dejenariu şi Iordache, care par a fi cei mai buni sprinteri români.

Sprintul românesc este indiscutabil într'un real progres cantitativ. Am impresia însă că celor mai mulţi le lipseşte un antrenament sistematic.

Nu se poate pretinde rezultate fără un antrenament aproape zilnic şi condus de un om specialist. Acesta este şi motivul pentru care eu am părăsit atletismul: ocupaţiile de funcţionar de bancă mă împiedecau să mă antrenez aşa cum trebuie.

LIPSESC ANTRENORII

Apoi astăzi, ca şi acum 10 ani când alergam eu, lipsesc antrenorii.

Ce exemplu mai eloquent vă pot oferi, decât recordul la săritura în înălţime şi la greutate pentru a nu mai vorbi de recordurile mele la 100 şi 200 m.

Işi închipue cineva că ar mai fi putut rezista atâţia ani aceste recorduri, dacă atleţii care s'au remarcat şi au fost destui, ar fi avut îndrumători tehnici şi alte condiţiuni de antrenament?

Cei care au reuşit într'adevăr să progreseze, cum este cazul tipic a lui Havalet, acesta se datoreşte faptului că a mai putut «fura» de ici de colo câte ceva.

Mişcarea noastră atletică a fost lipsită de instalaţiuni materiale şi antrenori, iată explicaţia inferiorităţii sale.

Material omenesc avem. Aşa superficial cum este aţi văzut că talente se pot găsi; un Berger la sprint, un Stoichiţescu, care a entuziasmat şi pe unguri etc.

Am credinţa că jocurile Balcanice la care aş ţine mult să asist, vor constitui un excelent stimulent pentru atletismul românesc.

Doresc celor care vor apăra culorile României cel mai desăvârşit succes în acest concurs de afirmare şi consolidare a mişcării noastre atletice, — a încheiat Peter.

CAMOR

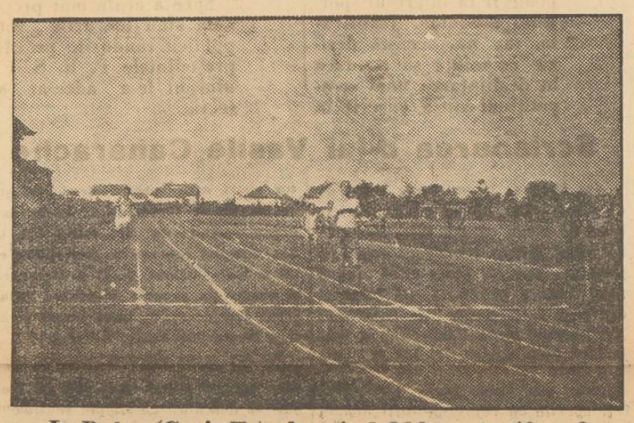

L. Peter (C. A. T.) alergând 200 m. în 10 s. 8

D. Ion Cămărăsescu se interesează personal de atletul Stoichiţescu

In şedinţa de eri a Biroului Federaţiei de atletism, d. Ion Cămărăşescu a cerut relaţii asupra atletului Stoichiţescu care a reuşit să obţină în ultimul timp excelente rezultate, impunându-se ca un atlet cu mari posibilităţi.

Preşedintele F. R. A. este de părere că acest atlet să fie trimis pe contul Federaţiei la Budapesta pentru a se perfecţiona, deoarece după părerea celor autorizaţi, atletul „Solimilor" din Cluj, este succeptibil de un real progres.

O hotărâre definitivă se va lua după concursul dela Predeal.

D. Mielu Petrescu ne vorbeşte despre problemele arbitrajului românesc

(Continuare din pag. I-a)

ţumească — lucru destul de rar — atât pe învingător, cât şi pe învins.

Deaceea ar fi bine ca grupările, în însăşi interesul lor, să acorde mai mult credit arbitrilor mai puţin cunoscuţi, căci vor contribui prin aceasta la lărgirea cadrului de arbitri, astfel că nu se vor mai prezenta cazuri când un arbitru să fie cerut de comun acord, pentru aceşti greunând astfel sarcina comisiei de delegare.

In această privinţă, în Bucureşti, eu personal am făcut o reuşită experienţă.

ELEMENTE TINERE

In campionatul anului 1936-1937, am delegat la jocurile de «Onoare» şi categoria I, arbitri tineri, cari la început au fost priviţi de grupări cu multă neîncredere, şi cari, după arbitrajele prestate pe teren, şi-au creat o bună reputaţie, fiind apoi solicitaţi de grupări la diverse matchuri.

A trebuit însă — ca să fac acest lucru — să-mi iau răspunderea acestor tinere elemente, să-i iau pe garanţie. I-am luat şi n'am regretat.

Iar cu aceste tinere elemente, am umplut golul lăsat de arbitrii cari conduceau matchurile de Divizia Naţională.

DESFIINŢAREA «COMUN-ACORDULUI»

Ca să ajungem, deci, la o nivelare a valorilor şi o mărire a numărului arbitrilor necesari conducerii jocurilor de Divizie Naţională, e absolut necesar, în actuala conjunctură a footballului românesc, să se desfiinţeze comunul-acord, introducându-se delegările de arbitrii prin tragere la sorţi, — ţinându-se seama bine'nţeles de eventualele recuzări ale grupărilor, ce trebuesc să fie bine motivate şi nu cum se procedează astăzi, când o grupare recuză într'o Duminecă pe X, ca a doua Duminecă să-l ceară... de comun acord.

Prin acest sistem s'ar înlătura suspiciunile cu cari sunt privite a numite delegări, iar corpul arbitrilor şi-ar mări prestigiul în momentul când aceste preferinţe vor dispare.

In legătură cu problema arbitrilor de tuşe, care a dat loc la multe nemulţumiri şi suspiciuni, există deasemeni o soluţie.

La noi există o falsă mentalitate că a arbitra o tuşe e ceva degradant, ce nu cadrează cu prestigiul unui arbitru reputat.

Ei bine, când buna conducere a unui joc depinde în mare măsură de cei doi arbitri depe tuş, cred că această misiune e tot atât de importantă ca a arbitrului de centru.

In acest sens, aş propune ca arbitrii cari au eşit la sorţi o Duminecă — adică au condus un match — şi sunt liberi a doua Duminecă, să fie desemnaţi din oficiu să arbitreze o tuşe în această zi. In acest mod, pe lângă că arbitrii îşi vor menţine condiţia fiizcă — lucru strict necesar unui bun arbitru — se va asigura o bună conducere jocului şi depe tuşe. In plus, aceşti arbitri de tuşe vor prezenta toate garanţiile, deoarece au dat dovadă — în Dumineca precedentă — că sunt capabili.

In felul acesta nu va mai exista nici o diferenţă între un arbitru de centru şi unul de tuşe.

MEMBRII C. C. A. SA URMAREASCA COMPORTAREA ARBITRILOR

Cum arbitrul este şi el supus, ca orice om greşelii, l-am întrebat pe d. Mielu Petrescu cum înţelege d-sa să fie controlată capacitatea, sau mai bine zis, comportarea unui arbitru. D-sa mi-a răspuns:

— Imprejurările cari determină ca un arbitru să comită greşeli, sunt multiple. Un arbitraj poate să fie influenţat de modul de a se comporta al jucătorilor. Căci dacă în decursul unui joc, se produc zece infracţiuni, şi arbitrul penalizează greşit una din ele, se poate spune că arbitrajul a fost bun.

Se poate întâmpla însă, ca în decursul unui joc, a cărui alternanţă dela o poartă la alta e extrem de rapidă — posibilitatea de observare a jucătorilor fiind deci mai redusă — să se petreacă nu zece infracţiuni, ci o sută. In cazul acesta, procentul de penalizări greşite va fi şi el mai mare, întrecând chiar proporţia de zece la sută. Acest fapt are ca urmare numeroase proteste sub diferite forme, mai mult sau mai puţin civilizate, iar arbitrul e firesc să-şi piardă astfel din calmul cu care a intrat pe teren.

După cum se vede, un arbitraj bun e în funcţie de mulţi factori.

Deaceea, ca să se verifice în mod serios calitatea unui arbitraj şi cau zele determinate, e necesar un control serios.

Acest control ar trebui efectuat — ca zăprezinte toate garanţiile — chiar de către membrii comisiei Centrale cari vor urmări toate arbitrajele, atât în Capitală cât şi în provincie, edificându-se astfel, de visu, asupra posibilităţilor elementelor din corpul arbitrilor.

— a. n. —

Poşta jocurilor

NINA KATZ: Răspunsurile pot fi trimise pe jocul apărut în ziar fie pe un desen al dv.

UN DEJUN EXCELENT
Intr'un cadru elegant oferă Caféul High-Life 23 Bulev. Elisabeta, un menu fix cu lei 40.

Rezultatele concursului de ştafeta dela Sibiu

SIBIU, 3. — Pe stadionul din Sibiu s'au desfăşurat concursurile de stafetă, organizate de Societatea de Sport a Germanilor din România, cu ocazia jubileului de 70 ani a societăţii germane „Armina".

Rezultatele obţinute sunt mai mult de cât frumoase.

Revelaţia zilei a făcut-o ştafeta 3 × 1000 m. care a fost câştigată la mare luptă de atleţii clubului K. S. T. S. V., Ruck P. şi Lahni, care a câştigat în timpul record 8 m. 41 s. 1, dărâmând vechiul record 8 m. 55 s. 2.

Iată celelalte rezultate obţinute:

Ştafeta 4 × 100 m.:

1. K. S. T. S. V. (Liess, Franz, Csegezi, Jekel) 46 s. 2.
2. K. T. V. — Armin 47 s.

Ştafeta suedeză:

1. K. S. T. S. V. (Franz, Liess, Ruck I., Ruck P.) 2 m. 10 s. 9.
R 2. K. T. V. — Armin 2 m. 16 s. 6.

Ştafeta olimpică:

1. K. S. T. S. V. (Franz, Liess, Ruck D., Fischer) 3 m. 58 s. 2.
3. K. S. T. S. V. echipa B.

3 × 1000 m.:

1. K. S. T. S. V. (Ruck I., Ruck P., Lahni) 8 m. 41 s. 1 record.
2. Mediaş.
3. K. S. T. S. V. echipa B.

O importantă şedinţă a conducătorilor atletismului la Predeal

Cu prilejul concursului atletic care va avea loc la Predeal, Federaţia Română de atletism va ţine o importantă şedinţă.

In afară de membrii Biroului Federal vor mai lua parte şi reprezentanţii ligilor regionale.

D. Ion Cămărăşescu, preşedintele F. R. A., va profita de această ocazie pentru a sta de vorbă cu reprezentanţii grupărilor braşovene în legătură cu programul de activitate al ligii regionale Braşov.